

virkelige Forhold, og vel at mærke, denne uforfættelige Unotagtighed, disse Overdrivelser, som det ærede Medlem saaledes har gjort sig skyldig i, have altid været i Retning af, at han har fremstillet Krigsbestyrelsens Forhold som enten inhumant, absurd eller fuldkommen latterligt; men hans Feiltagelser ere aldrig gaaede i modsat Retning. Det troer jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at hvis han har i sin Fremstilling begaaet Feiltagelser, har det altid været i den Retning; det ærede Medlem har aldrig i den Henseende flaaet Krigsbestyrelsen i mindste Maade. Men jeg henstiller, om ikke de saa meget nærgaaende Yttringer — for at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem benyttede sidste Gang — som det ærede Medlem har brugt, om ikke hans overdrevne Fremstilling har været stiftet til at styrke den Tilhørlighed til Modstand, som der naturligvis maa være hos Lødselere, der længe have levet i Gaabet om at faae Byggefriheden for Intet, og som nu tvinges til efter Loven at købe denne Byggefrihed for en Deel af den Bærdiforhøielse, som deres Eiendomme vil faae ved Bebyggelsen. Jeg troer, at, om det ikke har været det ærede Medlems Hensigt, har dog Forholdet været det, at det ærede Medlems hele Optraeden i denne Sag har styrket Modstanden og har vanskeliggjort Gjennemførelsen af Loven. Det ærede Medlem har ogsaa allerede paa tidligere Stadier søgt at standse mig i Gjennemførelsen af Loven. Jeg sigter her til en Brevverling, som er det ærede Medlem bekendt, og det vilde have været mig kjær, om den ogsaa var kommen frem ved denne Leilighed; men det ærede Medlems Forsøg paa at standse mig lykkedes ikke, og jeg har Grund til at antage, at det har voldt det ærede Medlem megen Utilfredshed. Men det ærede Medlem har selv ganske rigtigt udtalt, hvorledes Udenforstaaende i denne Sag bør forholde sig ligeoverfor den, der har Ansvar og skal føre Sagen igjennem, saa jeg formoder, at det maa have været Hensynet til enkelte Lødselerses Tarv, der har bevæget det ærede Medlem til at slaae ind paa en anden Vej, hvad jeg imidlertid som sagt beklager, fordi det har styrket Modstanden saa overmaade meget, at der til det sidste Dieblif er en Mængde Følf paa Demar-

cationsterrainet, som fastholde Gaabet om, at de dog omfider ville opnaae, at Loven ikke bliver bragt til Udførelse, og jeg kan overmaade godt begribe, at netop den consequente Gjennemførelse, som er bleven denne Deel af Loven tildeel fra Krigsministeriets Side, maatte vække megen Utilfredshed hos alle dem, som blot lurede paa en eneste Inconsequents, thi med denne ene Inconsequents vilde hele Regjeringens Styrke i denne Sag have været tabt. En saadan Inconsequents er nu ikke bleven begaaet, og Følgen deraf er, som det har foreligget, at Expropriationen, som var anslaaet til at ville koste 170,000 Rd., kun har beløbet sig til mellem 50 og 60,000 Rd., og at der af Billighedskrav kun er fremkommet et eneste, som Regjeringen anerkjender, og ikke mere end to, som Udvalget troer at burde anbefale. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at medens naturligtvis Ansvar for den Deel af Gjennemførelsen af Loven, som angik Afhændelsen af Fæstningsværkerne, kan gjøres gjældende med Rette ligeoverfor Regjeringen, da det er en fuldstændig fuldblyrdet Handling, saa maa jeg gjøre en bestemt Tilføjelse imod, at man begynder allerede nu at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Gjennemførelsen af en Lov, som paa ingen Maade er gennemført; thi denne Sag er man slet ikke færdig med. Man er rykket en Deel frem, men der henstaaer f. Ex. flere Processer, der ere uafgjorte, og først naar de ere afgjorte, vil det vise sig, hvorledes egentlig det finansielle Resultat af Regjeringens Gjennemførelse af Loven er; thi taber Regjeringen en af disse Processer, saa vil Følgen deraf være, at Statskassen kommer til at udrede Bederlag i alle lignende eller dog alle ganske dermed overeensstemmende Tilfælde; vinder derimod Regjeringen disse Processer, saaledes som den hidtil har gjort med alle de Processer, der have været førte imod den i Anledning af denne Sag, saa slipper Statskassen for at betale disse Bederlag. Altsaa, det egentlige finansielle Resultat af den hele Gjennemførelse af Loven, hvad Afsløsningen af Byggefriheden angaaer, er paa ingen Maade bragt til en saadan Modenhed, er ikke freeden saa langt frem, at Ansvar kan gjøres gjældende, hvortil der, som